فشار خون، هر سال ۹۷ هزار ایرانی را می‌کشد

علیرضا رئیسی، معاون بهداشت وزارت بهداشت از شناسایی دو میلیون و ۷۶۰ هزار افراد مبتلا به فشار خون بالا در پی اجرای بسیج ملی کنترل فشارخون خبر داد و گفت: پرفشاری خون هرساله باعث مرگ و میر ۹۷ هزار ایرانی می‌شود و در کنار آن، بیماری‌های قلبی و عروقی و نارسایی کلیه نیز تعداد زیادی از افراد جامعه را درگیر خود می‌کند. وی افزود: سالمندی جمعیت در سال‌های آینده یکی از مشکلات اصلی ماست و تا ۳۰ سال آینده، بیش از ۲۵ درصد جمعیت ایران را سالمندان تشکیل می‌دهند. / جام‌جم

عوارض ورود به زوج یا فرد بخشیده نمی‌شود

محسن پورسیدآقایی، معاون شهردار تهران در واکنش به صحبت‌های فرماندار تهران درباره جرایم و عوارض ورود به طرح زوج یا فرد گفت: در مورد عوارض ورود به محدوده زوج یا فرد در سال ۹۷ الزام قانونی داریم و حتی یك ریال آن را نمی‌توانیم ببخشیم، چراکه اولا مصوبه شورای اسلامی شهر را دارد و ثانیا فرمانداری تهران و هیات حل اختلاف آن را تایید کرده‌اند. / فارس

کوتاه از جامعه

آغاز درمان گروه‌های آسیب‌پذیر هپاتیت C

رضا ملك‌زاده، معاون تحقیقات و فناوری وزارت بهداشت با اشاره به فرا رسیدن روز جهانی هپاتیت، گفت: یکی از توصیه‌های سازمان جهانی بهداشت این است که کشورها باید ویروس هپاتیت C را تا سال ۲۰۳۰ حذف کنند و خوشبختانه داروی درمان هپاتیت C در کشور تولید می‌شود. وی افزود: در مرحله اول تولید داروی ایرانی هپاتیت C، ۱۴۰۰ نفر تحت درمان قرار گرفتند که ۹۸ درصد آنها معالجه شدند، اما در مرحله ملی، سراغ از گروه‌های آسیب‌پذیر از جمله زندانیان و معتادان خواهیم رفت. / جام‌جم

صد درصد خودروهای ون کشور فرسوده هستند

مرتضی ضامنی، مدیرعامل اتحادیه تاکسیرانی‌های شهری کشور گفت: ۱۳ هزار ون در کشور تردد می‌کنند که صد درصد این ناوگان فرسوده است و نیاز به بازسازی دارند. وی افزود: کارخانه تولید خودروی ون در کشور نداریم؛ راه‌حل نوسازی ون‌های فرسوده این است که یا این نوع خودرو در داخل کشور تولید شود یا این‌که اجازه واردات آن داده شود. ضامنی ادامه داد: از مجموع ۱۳ هزار دستگاه ون که در کشور تردد می‌کند، ۷۰۰۰ دستگاه مربوط به تهران و باقی آن در کلانشهرهایی مانند مشهد و اصفهان فعالیت می‌کنند. / ایرنا

۹۰ هزار نابینا در ایران

عباس عظیمی، رئیس بیست و دومین کنگره انجمن علمی اپتومتری ایران، با اشاره به وجود ۹۰ هزار نابینا در کشور، گفت: ۸۰ درصد اختلالات منجر به نابینایی و کم بینایی قابل پیشگیری است. وی افزود: در سال ۱۹۷۵ تعداد کل نابینایان سراسر دنیا ۲۸ میلیون و تعداد کم بینایان ۸۰ میلیون نفر بوده که در طول ۴۴ سال گذشته تعداد نابینایان به ۷۶ میلیون و تعداد کم بینایان به ۱۸۰ میلیون رسیده است. عظیمی درباره علل نابینایی ادامه داد: ۴۷ درصد آب مروارید، ۱۲ درصد آب سیاه، ۵ درصد بیماری‌های چشمی در رابطه با دیابت، ۱۸ درصد عیوب انکساری اصلاح نشده، ۵ درصد کدورت‌های قرنیه و ۱۳ درصد دیگر به مسائل ژنتیك و ازدواج‌های فامیلی است. / مهر

اختصاص ۴۷ میلیون دلار برای چاپ کتاب‌های درسی

جواد حسینی، سرپرست وزارت آموزش و پرورش گفت: ۴۷ میلیون دلار برای چاپ کتاب‌های درسی در نظر گرفته شده که پیگیری‌های آن انجام شده است. وی با بیان این‌که اجرای متوازن سند تحول بنیادین راهبرد و سیاست اصلی آموزش و پرورش است، افزود: برنامه‌های اجرایی سند تحول بنیادین در سطح استان‌هاست و پس از ارزیابی در ۷۵۰ منطقه آموزشی به مدارس ارسال می‌شود و در مناطق به دنبال تلفیق برنامه‌ها در قالب چهار دوره تحصیلی هستیم تا پس از تنظیم به مدارس ارسال شود البته برنامه مدرسه نباید زیاد شلوغ شود و متناسب با نوع مدرسه برنامه‌ها باید جنبه تجویزی و ارشادی داشته باشد. / میزان

۳۰۶ کودك کار و خیابان ساماندهی شدند

عیسی فرهادی، فرماندار تهران در جلسه شورای اجتماعی با موضوع شناسایی و جذب کودکان کار و خیابان گفت: با اجرای طرح ساماندهی کودکان کار و خیابان در تهران که ۴۰ روز از آغاز آن می‌گذرد، ۳۰۶ کودك ساماندهی شده‌اند که صددرصد این کودکان ساماندهی شده، متکدی هستند. وی افزود: ۵۰ درصد از این کودکان به بهزیستی تحویل داده شده‌اند. جمع‌آوری ۳۶۰ کودك کار و خیابان که در طرح ساماندهی کودکان کار و خیابان انجام شده است تأثیر مثبتی را به همراه داشته است و ۶۰ درصد تکدیگری را کاهش خواهد داد. / جام‌جم

نمایی از شهرک باستی‌هیلز لواسان که در آن علاوه بر تخریب منابع طبیعی فرصت طلبان از طریق کمیسیون ماده ۱۰۰ نیز وسعت بنای خود را بیشتر کرده‌اند

عکس: چاوش هماوندی جام‌جم

سخنان رئیس قوه قضاییه درباره اصلاح قوانین ماده ۱۰۰ شهرداری‌ها بار دیگر توجه‌ها را به سمت این کمیسیون بحث برانگیز جلب کرده است

سدی در برابر ماده ۱۰۰

مریم خباز

جامعه

کمیسیون‌های ماده ۱۰۰ شهرداری را همه می‌شناسند. کیست که در موردشان حرف نزده باشد و تخلفات‌شان را نشمرده باشد. از محسن هاشمی، رئیس شورای شهر تهران بگوییم که دوسال پیش تاسف خورد و گفت وضعیت به گونه‌ای است که افراد اگر تخلفی کنند و پرونده‌شان به کمیسیون ماده ۱۰۰ برود، با پرداخت جریمه مشکل‌شان حل می‌شود یا از کاظم بهرامی، رئیس دیوان عدالت اداری که پارسال همین وقت‌ها گفت که این کمیسیون‌ها در عمل اجازه تخلف می‌دهند؟ از کدامشان بگوییم؟ از ابراهیم رئیسی، رئیس تازه بر مسند قاضی‌القضاتی نشسته که گفته است باید معلوم شود ماده ۱۰۰ برای جلوگیری از تخلفات در قانون شهرسازی است یا تامین بودجه شهرداری‌ها یا از مهدی جمالی‌نژاد، رئیس سازمان شهرداری‌ها که گفته است قانون فعلی در برخورد با تخلفات ساختمانی قابلیت ندارد؟

از هر کدامشان که بگوییم به یك آشفتگی می‌رسیم، به آب گل آلودی که خیلی‌ها از آن ماهی‌های درشت صید می‌کنند، به بهشتی برای متخلفان، به کمیسیونی که علی‌الظاهر برای جلوگیری از تخلفات ساختمانی در شهرها شکل گرفته ولی درعمل برای متخلفان شاهراه ساخته.

کمیسیون ماده ۱۰۰ که این همه مشهور است در واقع برآمده از ماده ۱۰۰ قانون شهرداری‌هاست که ۱۱ تبصره ذیلش دارد. حرف اصلی این ماده این است که مالکان اراضی و املاك در محدوده یا حریم شهرها باید قبل از هر اقدام عمرانی، پروانه ساخت و ساز دریافت کنند و طبق ضوابط شهرسازی عمل کنند وگرنه مستوجب قلع و قمع یا جریمه نقدی می‌شوند. قانون متعلق است به سال ۳۴، به ۶۴ سال قبل. آنقدر قدیمی است که به جای شورای شهر در آن نوشته‌اند انجمن شهر و تعیین کرده‌اند که نمایندگان وزارت کشور، شورای شهر و وزارت دادگستری درهمه شهرها باید دور هم بنشینند و درباره تخلفات ساختمانی تصمیم بگیرند. جالب این‌که در غالب تبصره‌ها آنچه که برای مقابله با تخلفات ساختمانی تجویز شده، جریمه نقدی است نه تخریب.

این موضوع دقیقا همان چیزی است که در بسیاری از شهرها از آن بهره می‌برند و در نهایت سوءاستفاده حتی در مواردی که قانون، هم تخریب و هم جریمه نقدی را پیش‌بینی کرده چشم را بر تخلفات می‌بندند، رای به تخریب نمی‌دهند و دست روی جریمه نقدی می‌گذارند.

رئیس قوه قضاییه که این اواخر پرسیده است که آیا واقعا این ماده برای جلوگیری از تخلفات در شهرسازی است یا راهی است برای تامین بودجه شهرداری‌ها، در واقع این زخم قدیمی را باز کرده تا شاید فرجی شود و بعد از سال‌ها فقط حرف زدن و طرح مشکل کردن از سوی این مقام و آن مسؤول، کمیسیون ماده ۱۰۰ شهرداری‌ها از بهشت متخلفان به محکمه قانون‌گریزان تبدیل شود.

> می‌گویند دست‌اندرکاران ساخت و سازها مخصوصا گردن‌کلفت‌های این عرصه وقتی گذرشان به کمیسیون ماده ۱۰۰ می‌افتد خوشحال می‌شوند چون می‌دانند آنجا همه چیز با پول حل می‌شود و این خود فاجعه است

لابی‌های پشت‌پرده

برج‌هایی که سر به آسمان می‌سایند، ساختمان‌هایی که روی کوه‌ها و تپه‌ها بالا می‌روند، بناهایی که روی دل رودخانه‌ها علم می‌شوند و ساختمان‌هایی که آخرین بازمانده‌های باغ‌های شهری را می‌خورند و باکشان هم نیست، همه روزی در کمیسیون ماده ۱۰۰ پرونده داشته‌اند. در لواسان که نامش این روزها زیاد برده می‌شود و اشرافی‌ترین خانه‌ها و شهرك‌های مسکونی با هزاران تخلف پیدا و پنهان در آنها یکی پس از دیگری بالا می‌رود جای خوبی برای مثال زدن است. لواسان مرفه‌نشین امروز را که روزی قریه‌ای کوچك و دور از پایتخت قجری بود همین تخلفات، لواسان کردند که حالا برای تماشای آخرین مد معماری بد نیست در کوچه‌پس‌کوچه‌هایش کمی قدم زد.

از این لواسان‌ها در ایران زیاد است و از این دست تخلفات ساختمانی، فراوان و از این جنس کمیسیون‌های ماده ۱۰۰ که تحت فشارهای مختلف آرای ضدشهر و ضدحقوق عامه صادر می‌کنند، تا دلتان بخواهد.

آنهایی که مطلعند از لابی‌های پشت‌پرده حرف می‌زنند، یکی‌شان محمد دامادی، عضو فراکسیون مدیریت شهری مجلس که سال‌ها عضو کمیسیون ماده ۱۰۰ شهرداری ساری بوده است. او به ما می‌گوید، بیشتر پرونده‌هایی که شهرداری‌ها به کمیسیون می‌آورند نظر به تخریبشان دارند ولی آنقدر از این ور و آن ور و از دفتر فلان شخص و بهمان مسؤول زنگ زده می‌شود که حکم تخریب برمی‌گردد و تبدیل به جریمه نقدی می‌شود.

برای فهم این لابی‌ها دانستن ترکیب کمیسیون ماده ۱۰۰ مفید است. این کمیسیون متشکل است از نماینده وزارت کشور، نماینده شورای شهر و نماینده وزارت دادگستری که یك قاضی است. با این که عبدالرزاق موسوی، نایب‌رئیس شورای‌عالی استان‌ها و عضو کمیسیون ماده ۱۰۰ شیراز به ما می‌گوید که همه کمیسیون‌ها این‌گونه نیستند و هستند اعضایی که با شجاعت و قدرت پای احکام تخریب می‌ایستند و خام وعده‌ها و احیانا تهدیدها نمی‌شوند، اما وقتی محمد دامادی تایید می‌کند که اوضاع طوری است که با پول می‌شود همه مسائل را حل کرد یعنی لابی قدرت و ثروت در کمیسیون‌های ماده ۱۰۰، ریشه عمیقی دارد.

با این که طبق ماده ۱۰۰ قانون شهرداری‌ها، نماینده شهرداری در کمیسیون ماده ۱۰۰ فقط نقش ناظر دارد و حق رای ندارد ولی محمد دامادی می‌گوید در خیلی از شهرها به‌خصوص شهرهای کوچك، شهردار شخصا در جلسه حاضر می‌شود تا اعضا را مجاب به صدور حکم جریمه نقدی کند و اعضا نیز چون می‌دانند شهرداری درآمدی ندارد و از یك سو خودشان نیز به داشتن جایگاه مردمی نیاز دارند، با این خواسته موافقت می‌کنند!

موضوع دقیقا همین بی‌پولی شهرداری‌ها و نداشتن درآمدهای پایدار است که آنها را مجبور به تراکم‌فروشی و حراج زمین و آسمان و باغ می‌کند. با این که معاون عمران و توسعه امور شهری و روستایی وزیر کشور همین اواخر گفته است شهرداری‌ها برای رفع تنگناهای مالی‌شان باید از ظرفیت سرمایه‌گذاران بیشتر استفاده کنند اما سال‌هاست این حرف‌ها مطرح می‌شود و از مقام حرف فراتر نمی‌رود.

پیش به سوی اصلاح قانون

تردید نکنید که قانون شهرداری‌ها قدیمی است، اصلا نخ‌نماست و با هیچ ذهن خوش‌بینی نمی‌شود گفت که قانون ۶۴ سال پیش به درد امروز می‌خورد. شاید ۶۴ سال قبل نمی‌دانستند که اگر در یك شهر تخلفی ساختمانی رخ دهد شهر می‌شود بستر انواع خطرات احتمالی و زشتی‌های بصری، طبیعت را هم زیر پایش له می‌کند، اما امروز که اینها مسلم است و بدیهی، لازم است قانون به روز شود. حجت‌الاسلام رئیسی، رئیس قوه قضاییه نیز گفته است او و همکارانش درحال پیگیری وضعیت ماده ۱۰۰ هستند تا این موضوع در مجلس به صورت لایحه بررسی و مشخص شود بالاخره ماده ۱۰۰ برای جلوگیری از تخلفات شهرسازی است یا راهی برای تامین بودجه شهرداری‌ها.

این که این لایحه چه زمانی به نتیجه می‌رسد خدا می‌داند ولی نایب‌رئیس شورای‌عالی استان‌ها به ما می‌گوید مدتی قبل طرح جامعی را در این خصوص به دولت و مجلس فرستادیم که در هیچ‌کدام رای نیاورد، نکته‌ای که سرنوشت لایحه احتمالی مجلس در این باره را نیز مبهم می‌کند.

با این حال عبدالرزاق موسوی همچنان معتقد به اصلاح قانون است، هرچند محمد دامادی به عنوان عضو فراکسیون مدیریت شهری به‌جای اصلاح قانون، به اصلاح ضوابط معتقد است و می‌گوید بهتر است ضوابط شهرسازی براساس نیازهای روز اصلاح شود و بعد از اصلاح حتی اجازه یك تخلف کوچك به افراد داده نشود.

در این میان نکته‌ای که موسوی رویش دست می‌گذارد قابل تامل است. او می‌گوید چه قانون اصلاح شود و چه نشود اعضای کمیسیون‌های ماده ۱۰۰ باید حقوق عامه را محترم بشمارند و به آن پایبند باشند نه این که تحت‌تاثیر سفارشات و توصیه‌ها قرار بگیرند. موسوی می‌گوید اوضاع در برخی موارد تا حدی بد پیش رفته که در کمیسیون‌ها حتی به تغییر کاربری‌ها یا ساختمان‌هایی که اصول فنی در آنها رعایت نشده به جای حکم تخریب، بازگشت به حالت اولیه یا اصلاح ایرادات، حکم جریمه نقدی داده می‌شود فقط با این توجیه که شهرداری‌ها نیاز به درآمد دارند.

می‌گویند دست‌اندرکاران ساخت و سازها مخصوصا گردن‌کلفت‌های این عرصه وقتی گذرشان به کمیسیون ماده ۱۰۰ می‌افتد خوشحال می‌شوند چون می‌دانند آنجا همه چیز با پول حل می‌شود و این خود فاجعه است. این جریان به حدی قدرتمند است که صدای رئیس دیوان عدالت اداری را هم درآورده. کاظم بهرامی گفته است بعضی وقت‌ها مراحل سفت‌کاری و نازك‌کاری یك ساختمان به پایان می‌رسد و کار در مرحله تزئینات است که پرونده تخلفات به کمیسیون ماده ۱۰۰ ارجاع می‌شود. او این را کار مسخره‌ای توصیف کرده است.

زمانی برای ایجاد رانت

جامعه+

مهرداد مال عزیزی / کارشناس مسائل شهری

در بیشتر مواد قانونی ما مصلحت‌اندیشی نهفته است، حتی در طرح‌های تفصیلی مربوط به شهرسازی که از اساس اشتباه است. کمیسیون ماده ۱۰۰ به این دلیل تشکیل شده تا تخلفاتی را که درطرح تفصیلی ایجاد می‌شود، دریافت کرده و درباره آن تصمیم‌گیری کند که به اعتقاد من این فلسفه نیز اشتباه است. در واقع طرح‌های بالادستی باید طوری باشد که امکان هیچ‌گونه تغییر، تصحیح و تغییر کاربری درآن وجود نداشته باشد.

از آنجا که طرح‌های بالادستی ما که توسط وزارت مسکن تهیه می‌شوند نواقص بسیاری دارند، باید به‌صراحت بگوییم تقریبا همه طرح‌های بالادست مدیریت‌های شهری و روستایی ما که از داخل آنها کمیسیون‌ها زاده می‌شوند، دچار نبود شفافیت هستند.

اصلا به چه دلیلی باید در کنار یك قانون، ماده قانونی لحاظ شود که ماهیتش مصلحت‌اندیشانه است؟! مفهوم ذاتی و وجودی کمیسیون ماده ۱۰۰ به این معناست که بعد از این تخلف حالا چه کار کنیم؟ حالا مصلحت چیست؟ اصلا چه دلیلی دارد در همه قوانین بالادستی مدیریت شهری جایی برای تخلف بگذاریم که برایش ماده قانونی تهیه کنیم؟ اصلا چرا باید به تخلف برسد که برایش کمیسیون تشکیل شود؟

شفاف بگوییم که وقتی نام کمیسیون ماده ۱۰۰ می‌آید کدام مدیری می‌تواند بگوید من توجهی به ماده ۱۰۰ ندارم و هیچ پرونده‌ای نباید به این کمیسیون ارجاع شود؟ هیچ مدیری این کار را نمی‌کند چراکه اطمینانی به طرح بالادستی خودش ندارد. مشکل اینجاست که طرح‌های تفصیلی در ایران کار را تمام نمی‌کنند و به این دلیل که طرح‌های بالادستی ما طرح‌های پویا و محرك نیستند و شامل طرح‌های ناکارآمدند، نتیجه این می‌شود که افرادی از این خلأ قانونی و مقررات طرح‌های تفصیلی سوءاستفاده و تخلف می‌کنند به امید این که به کمیسیون ماده ۱۰۰ ارجاع شوند تا با پرداخت جریمه تخلف خود را بپوشانند.

همین است که ماهیت کلی کمیسیون ماده ۱۰۰ به نوعی تشویق به تخلف است. ما وقتی در قانون صراحت لهجه نداشته باشیم یعنی زمینه را برای استفاده از رانت ایجاد کرده‌ایم. طرح تفصیلی یك حکم قضایی است اما آیا طرح تفصیلی خودش به تنهایی کار را تمام کرده است؟

بنده اعلام می‌کنم خیر، عموما این نقص از مسکن و شهرسازی آغاز می‌شود که این طرح‌ها را تهیه و به شهرداری‌ها ابلاغ می‌کند که بر این اساس اجرا شود.

کمیسیون‌هایی که زیرمجموعه یك قانون می‌آیند یعنی ایجاد رانت، یعنی زمینه برای ایجاد فساد، کمیسیون ماده ۱۰۰ به جز نگاه رانتی تقریبا هیچ گلی بر سر طرح‌های تفصیلی نمی‌زند.

تردد ۵۶ درصد موتورسیکلت‌ها در ۵ استان

رئیس مرکز شماره‌گذاری و تعویض پلاك پلیس راهور ناجا گفت: برابر آمارها تهران بزرگ، خراسان رضوی، اصفهان، فارس و خوزستان ۵۶ درصد موتورسیکلت‌های کشور را در خود جای داده‌اند.

به گزارش جام‌جم، علی محمدی افزود: از ۳۲ میلیون و ۹۰۰ هزار دستگاه انواع وسایل نقلیه در کشور، ۱۱ میلیون و ۶۵۰ هزار دستگاه معادل ۳۵ درصد موتورسیکلت است.

وی با بیان این‌که بیش از ۲۱ درصد موتورسیکلت‌های کشور در تهران بزرگ تردد می‌کنند عنوان کرد: براساس آمارها امسال شماره‌گذاری موتورسیکلت‌های نوشماره ۳۵ درصد و نقل و انتقال آنها نیز ۳۸ درصد افزایش داشته است. رئیس مرکز شماره‌گذاری و تعویض پلاك پلیس راهور ناجا بیان کرد: تهران بزرگ با حدود دو میلیون دستگاه موتورسیکلت، خراسان رضوی ۱/۳ میلیون دستگاه، اصفهان ۱/۲ میلیون دستگاه، فارس ۹۱۶ هزار دستگاه و خوزستان با ۵۶۴ هزار دستگاه موتورسیکلت بیشترین موتورسیکلت‌های کشور را به خود اختصاص دادند. وی بیان کرد: در مقابل این استان‌ها، استان‌های کهگیلویه و بویراحمد با ۲۵ هزار دستگاه موتورسیکلت، ایلام ۳۴ هزار دستگاه، اردبیل ۵۰ هزار دستگاه، چهارمحال و بختیاری ۶۵ هزار دستگاه و خراسان جنوبی با ۸۴ هزار دستگاه موتورسیکلت کمترین موتورسیکلت‌های کشور را در خود جای داده‌اند.